

Nazwa przedmiotu	Propedeutyka muzyki współczesnej
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Poziom przedmiotu	Studia drugiego stopnia
Specjalność	Wszystkie instrumenty oprócz historycznych
Liczba semestrów/ punktów ECTS	Patrz: Program studiów www.amuz.bydgoszcz.pl/dla-studenta/wydzial-ii/programy-studiow/
Język prowadzenia zajęć	polski / angielski
Cele przedmiotu	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie studentów Wydziału Instrumentalnego z podstawowymi problemami muzyki XX i XXI wieku, zarówno w aspekcie teoretycznym jak i – przede wszystkim – praktycznym. • Wprowadzenie w wybrane zagadnienia związane z myślą i ideą czołowych twórców muzyki współczesnej wraz z pobudzeniem do bardziej uświadomionej pracy nad interpretacją utworu współczesnego. • Wzbogacenie procesu kształcenia o swobodniejszą ale i bardziej odpowiedzialną interpretację utworów oraz nowe doświadczenia artystyczne przydatne w pracy solisty lub muzyka zespołowego.
Wymagania wstępne	Wiedza za zakresu literatury muzycznej i historii muzyki.
Efekty uczenia się	Patrz: Tabela efektów uczelnia się www.amuz.bydgoszcz.pl/dla-studenta/wydzial-ii/programy-studiow/
Treści programowe przedmiotu	<p>Podstawowym założeniem dydaktyczno- wychowawczym przedmiotu Propedeutyka Muzyki Współczesnej jest przygotowanie studentów Wydziału Instrumentalnego do bardziej świadomego i wzbogaconego o swobodę interpretacyjną wykonawstwa muzyki współczesnej. Zdobyte w trakcie zajęć wiadomości o głównych nurtach muzyki XX i XXI wieku wzbogacone o współpracę ze studentami Wydziału Kompozycji i Teorii Muzyki powinny także przyczynić się do dostarczenia nowych doświadczeń w sferze aktywności artystycznej.</p> <p>Zakres treści nauczania obejmuje zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dwoisty charakter przełomu w muzyce systemu dur-moll jako źródło przemian w muzyce XX wieku: <ul style="list-style-type: none"> - dwukierunkowość przemian w dziejach tonalności systemu funkcyjnego, - harmoniczny „przewrót” w twórczości C. Debussy’ego, - brzmieniowość jako nowa ważna funkcja muzyki, - pentatonika – rys historyczny, źródła i konsekwencje; • Technika dwunastodźwiękowa, jej źródła i perspektywy: <ul style="list-style-type: none"> - wielokierunkowość w poszukiwaniach nowego, 12-tonowego systemu muzycznego, - Schoenberg, A. Berg, A. Webern i ich idee; • Serializm i postserializm - wkład i znaczenie O. Messiaena dla dalszego rozwoju muzyki nowej.
Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • T. A. Zieliński – Style i kierunki w muzyce XX wieku, • T. Kaczyński – Rozmowy z Witoldem Lutosławskim, • Ch. B. Rae – Muzyka Witolda Lutosławskiego, • O. Messiaen – Technika mojego języka muzycznego, • T. Kaczyński – Olivier Messiaen, • M. Gołąb – Dodekafonia, • G. Szendzielorz – Utwory aleatoryczne w praktyce
Formy i metody kształcenia	<ul style="list-style-type: none"> • Wykład problemowy • Rozwiązywanie zadań artystycznych • Praca indywidualna • Praca w grupach
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin
Forma i warunki zaliczenia	Określane na pierwszych zajęciach